

Dag Daniš: Facebook je pod tlakom progresívcov, aby „riadil“ obsah

- CZ24 News | 8. října 2021

Facebook nemal problém len s kolapsom siete. Krátko predtým boli zverejnené interné dokumenty, ktoré diskreditujú firemnú politiku Marka Zuckerberga.

Osoba, ktorá sa postarala o únik informácií priamo z kuchyne Facebooku, [odhalila svoju identitu](#). Je ňou bývalá manažérka Facebooku Frances Haugenová. Sociálnu sieť obvinila, že ignoruje problémy a uprednostňuje „rast pred bezpečnosťou“.

Na únikoch by nebolo nič nezvyčajné. Podobné problémy mali v minulosti aj Google a iné IT korporácie. Boli obviňované z rozsiahlych manipulácií so svojimi používateľmi. A s obsahom. Úniky o praktikách IT korporácií väčšinou zverejňovali len alternatívne médiá. Tie ostatné zhovievavo mlčali.

Od kontroly k cenzúre

Tentokrát to však bolo trochu inak. Úniky, ktoré diskreditujú Facebook, začali s veľkým apetítom zverejňovať mainstreamové svetové médiá. Hlavne tie ľavicové, respektíve progresívne. Facebooku vyčítajú, že nezvláda kontrolu obsahu a necháva priveľký priestor skupinám, ktoré kritizujú vakcíny proti covidu.

Z Marka Zuckerberga sa stal – už opäť – verejný nepriateľ.

Časť verejnosti to privítala ako dobrú správu. Politiku IT monopolov, ktoré sledujú naše súkromie a manipulujú naše správanie, predsa treba kontrolovať. A krotiť. Lenže – zdanie v tomto prípade klame.

Za únikmi a následnými útokmi na Zuckerberga nie je len snaha chrániť verejný záujem. Je to skôr opačne. Motívom únikov a tlaku progresívnych médií na vedenie Facebooku je dosiahnuť, aby aj táto sieť nasledovala príklad Googlu (Youtubu) či Twitteru. A aby začala aktívnejšie riadiť = cenzurovať obsah. Teda blokovať skupiny, účty a ich používateľov, ktorí sú „toxickí“ (toto slovo sa s obľubou používa proti tým, ktorí vybočujú z predpísanej línie).

Facebook to už, samozrejme, do veľkej miery robí. V januári patril k údernej skupine mediálnej oligarchie, ktorá natvrdo vypla Trumpa a jeho tím. S vysvetlením, že Trump je hrozbou pre bezpečnosť.

Mnohí však namietajú, že Facebook v tom nie je dostatočne dôsledný. Na rozdiel od Googlu (Youtubu), ktorý v spolupráci s aktivistami vo veľkom blokuje svojich používateľov. Raz preto, že sú vraj zradikalizovaní, inokedy preto, že sú príliš kritickí k pandemickej a očkovacej politike...

Pohľad do histórie

Tento problém – a rozdiel medzi Facebookom a Googlom – nie je nový. Je tu minimálne od roku 2016.

V tomto roku sa stali dve veľké nehody (nehody z pohľadu oligarchie a vládncích elít). Prvou bolo rozhodnutie Britov v referende o brexite.

Druhou bolo volebné víťazstvo Donalda Trumpa nad Hillary Clintonovou.

Za vinníkov boli označené sociálne siete, na ktorých mali bohatý priestor kritici EÚ či odporcovia amerických demokratov a Clintonovej.

Strážcovia poriadku a pokroku usúdili, že sociálne siete treba zreformovať. Stará posvätná zásada, že internet a online priestor majú byť politicky neutrálne a otvorené, padla. Na čelo zmien a boja proti Trumpovi sa postavil Google a ďalšie „uvedomelé“ IT korporácie. Nijako netajili svoje zámery blokovať „nevhodný obsah“. Vraj v záujme čistoty verejného priestoru.

Malý príklad: počas americkej volebnej kampane médiá a sociálne siete blokovali informácie o synovi Joea Bidena, ktorý mal figurovať v korupčných prípadoch. Vraj to bol hoax. K blokade sa pridal aj Facebook, hoci len dočasne.

Po voľbách sa ukázalo, že to nebol hoax, ale realita. O mladého Bidena sa zaujímali vyšetrovatelia.

Zuckerbergov Facebook si v rokoch 2016 – 2020 nevybral aktivistický (cenzorský), ale opatrný prístup. Pokúšal sa balansovať medzi požiadavkami na politickú reguláciu obsahu – a snahou o otvorenosť pre všetkých používateľov, ktorí dodržiavajú zákon a pravidlá. Cenzúra v podaní Facebooku bola občasná a limitovaná.

Nahnevaný Geroqe Soros

Samozrejme, Zuckerberg to nerobil ani z lásky k republikánom, ani z lásky k ideálom spravodlivosti a slobody. Motívy boli prevažne obchodné. Facebook totiž nie je len Zuckerberg a ďalší akcionári. Facebook je globálna komunita miliárd používateľov, ktorí majú svoju váhu. Alebo gravitáciu.

Firma, ktorá nebuduje elitársku, ale univerzálnu sieť, musí garantovať neutralitu a otvorenosť. A musí akceptovať široké spektrum zákazníkov. Aj konzervatívnych, veriacich, populistov, nacionalistov...

Preto Zuckerberg pri politickej regulácii obsahu volil len nutné minimum. Aj tak sa tým však dostal do zveráku. Kritizovaný bol aj za to, že manipuluje obsah. Aj za to, že to nerobí dostatočne tvrdo a plošne.

Mimochodom, medzi najväčších kritikov vedenia Facebooku patril George Soros, americký oligarcha a zakladateľ siete nadácií OSF. Facebook ho poburoval. [Obviňoval ho](#) z úspechu Trumpa a žiadal, aby pred voľbami 2020 reguloval obsah. S jasným cieľom: nedopustiť, aby Trump opäť vďaka voľnému priestoru na sociálnych sieťach vyhral voľby.

Soros dokonca vyzval Zuckerberga na odchod z Facebooku. A obvinil ho, že má „tajné dohody s Trumpom“. Urobil to verejne a bez akýchkoľvek dôkazov. Len tak. V štýle hovorí sa...

Kde boli vtedy fact-checkeri? Kde boli bojovníci proti hoaxom a konšpiráciám?

Boli zalezení.

Obsah obvinení

Treba dodať, že pri regulácii sociálnych sietí musíme rozlišovať medzi dvoma celkom rôznymi vecami. Jednou je taká kontrola obsahu, ktorá bude eliminovať nezákonné príspevky. Teda také, ktoré šíria nenávisť, podnecujú k násiliu alebo ohovárajú.

Takáto regulácia je správna. Verejný priestor má byť vyhradený pre tých, ktorí si ctia zákon a základné pravidlá slušnosti.

Práve túto cestu (kontrolu príspevkov používateľov) však vytrvalo odmietajú všetky siete a veľké médiá. Vráťane tých, ktoré sú ikonami progresívnej žurnalistiky ako CNN, Guardian, BBC... Tvrdia, že nemôžu zodpovedať za obsah miliónov komentárov pod svojimi profilmi na sociálnych sieťach (CNN kvôli tomu celkom zrušila svoje profily na sociálnych sieťach v Austrálii).

Druhou vecou, pri ktorej sa spomína regulácia, je politická kontrola obsahu. Teda cielené zužovanie priestoru pre ľudí ako Trump, Salvini, Orbán... Takáto regulácia je vysoko sporná. Aj spoločensky, aj právne. Pretože ide vlastne o cenzúru, o ktorej rozhodnú súkromné mediálne korporácie. A ich aktivistickí asistenti z tretieho sektora.

Tento typ regulácie alebo cenzúry je však stále viac požadovaný a preferovaný „strážcami poriadku“.

Cenzúra v ich podaní už nezasahuje len politiku, ale aj vedu. Na mediálnu blokádu naráža napríklad americký virológ a imunológ Robert Malone. Len preto, že patrí ku kritikom masového používania tých vakcín, ktoré používajú mRNA technológiu.

Pokiaľ ide o obvinenia proti Facebooku, tie majú pomerne jasnú pointu. Bývalú manažérku Frances Haugenovú (pôvodne pracovala pre Google) pobúrilo, že Facebook počas amerických volieb spustil bezpečnostný režim (intenzívnu kontrolu a prípadné blokovanie používateľov) len na krátky čas. Po skončení volieb sa mimoriadny bezpečnostný režim opäť uvoľnil. Facebook obviňuje aj z toho, že prispel k januárovým nepokojom a k obsadeniu Kapitolu.

Haugenová – a médiá, ktoré z nej robia hviezdu – si zrejme želá, aby Facebook fungoval v režime „bezpečnostnej agentúry“ trvalo.

Jej hlavná výčitka je, že Facebook „uprednostňuje rast pred bezpečnosťou“.

Ak trochu posunieme optiku, prekáža jej, že súkromná spoločnosť Facebook uprednostňuje obchod pred politikou.

A to sa predsa pri progresívnych firmách nepatrí. Všetkým? Používateľov, ktorých nejaký uvedomelý súdruh onálepkuje ako toxických, treba okamžite vymazať. Navždy. Bez ohľadu na straty pre firmu a jej akcionárov.

Aby sme nezabudli, ďalšia vec, ktorá sa používa proti Zuckerbergovi, je obvinenie, že kazí mládež.

Toto už nemôže nechať chladným nijaké srdce.

Z Facebooku sa stal terč nielen ľavicových médií, ale aj pobúrenej verejnosti.

Krátko nato siete Marka Zuckerberga (Facebook, WhatsApp, Instagram, Messenger) postihol rozsiahly výpadok. A s tým spojené finančné straty. Niektoré médiá naznačujú, že za kolapsom mohli byť zámerné provokácie nespokojných zamestnancov zvnútra firmy alebo útoky etických heckerov. Tieto špekulácie však môžeme zatiaľ nechať bokom.

Podstatné je to, že Facebook bol, je a ostane pod tlakom.

Dovtedy, kým sa „nepolepší“.

Východiská

S kritikmi sociálnych sietí sa dá určite súhlasiť v tom, že ich treba dôslednejšie regulovať.

Dôležité je však to, aby sa to dialo cez zákony. A vo verejnom záujme. Lebo dnes sa to rieši len kdesi

v pozadí. Pod taktovkou súkromných vlastníkov dát a politických aktivistov. Svojevolne rozhodujú, koho vrhnú do online kliatby. Deje sa to bez širšieho právneho základu, bez uvedenia presných dôvodov, bez možnosti brániť sa a odvolať sa...

Prioritou by mala byť ochrana súkromia používateľov; ochrana detí a mladých pred online závislosťami; kontrola nenávistných príspevkov, ktoré porušujú zákon.

Nad tým všetkým by mala stáť zásada, že správcovia univerzálneho verejného priestoru musia byť politicky neutrálni.

Inými slovami, globálne siete by mali uprednostňovať slobodu a záujmy svojich používateľov. Čiže rast. Nie „bezpečnosť“, ktorá slúži iba ako zaklínadlo pre čistky.

Autor: Dag Daniš